

FINTA ÉVA

A DALTULAJDONOS EMLÉKÉRE

(Dinnyés József infarktushoz)

*Úgy kell elmenni, ahogy élünk.
Szabadságban és könnyűségben
szerénységben és szokimondva
legyen létünknek töve, bokra
és legyen zengő koronája
ami lehetne a viládfa
és összeférni a fiakkal
vénekkel és az ifjabbakkal
szerelemmel a szabadságban
úgy kell elmenni, mint az áram.*

*Dinnyés Jóska levette testét
lelkét fürösztli most a napban
szárítkozik a márciusban
már nem hiányolja a mások
istápolását sem kegyelmét
hogy mit nem adtak is: elvették
már nem hiányzanak a díjak
honoráriumok plecsnik fények
rivalda és a semmiségek
már túlhan nézi ezt az olcsó
zsibvásárt – lakhelye koporsó.*

*Szép tiszta gyolcsot adnak rája
lelke olyan, mint a ruhája
a hangszerét is letakarják
nehogy felzengjen, mint az ország
a barátok némán merengnek
hogy nem volt több, hiába kellett
hogy így megy el minden, mi érték
méretlenül vagy mert kimérték
s hogy fenn, a szárnyas üdvösségben
lel jutalomra csak az érdem.*

BOLONDJAIM

*A tárgyilagosság csendjében ülök.
Hirtelen felrepül egy érme.
Kíváncsian kockáztatunk.
A kocka olykor el van véteve.*

*Mert gyermek a lelkem, Istenem:
lepke után fut, dalra vágyik.
De bent szorongnak vénhedt kudarcok
és egyre megy, hány győzelem
zászlózza fel e leprás hantot:
vagyok, mint a történelem.*

*Talán, ha fejre állva nézem
megfordítom világot
és a világban minden képet.
Mert hiszen győztem az egészet.
Dicsérd győztes bolondodat
Uram, ki mindezt végignézted.*

*Bolond vagy te is, ahogy annyian –
mondom magamnak reggel, este.
Bizony bolond itt mind, ki lelket épít
és fittyet hány az egyszeregyre.
A tévéből szirénhangok üzennek
a bankok hívogatnak: csak tovább
csak költekezz, sóváran nézd a képet
amit fejedben nap-nap megidéznek.*

*Lábaddal sziklán, fejeddel az égben
kérd meg a sziklahasadékot szépen:
zárja be szétnyílt fogsorát.*